

EUROPA-PARLAMENTET

2004

2009

Mødedokument

A6-0101/2009

25.2.2009

*****III**

BETÆNKNING

om Forligsudvalgets fælles udkast til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om de grundlæggende principper for undersøgelser af ulykker i søtransportsektoren og om ændring af direktiv 1999/35/EF og 2002/59/EF (PE-CONS 3723/2008 – C6-0046/2009 – 2005/0240(COD))

Europa-Parlamentets delegation til Forligsudvalget

Delegationsformand: Rodi Kratsa-Tsagaropoulou
Ordfører: Jaromír Kohlíček

Tegnforklaring

- * Høringsprocedure
flertal af de afgivne stemmer
- **I Samarbejdsprocedure (førstebehandling)
flertal af de afgivne stemmer
- **II Samarbejdsprocedure (andenbehandling)
*flertal af de afgivne stemmer for at godkende den fælles holdning
flertal blandt Parlamentets medlemmer for at forkaste eller ændre
den fælles holdning*
- *** Samstemmende udtalelse
*flertal blandt Parlamentets medlemmer undtagen i de tilfælde, der
omhandles i EF-traktatens artikel 105, 107, 161 og 300 og i EU-
traktatens artikel 7*
- ***I Fælles beslutningsprocedure (førstebehandling)
flertal af de afgivne stemmer
- ***II Fælles beslutningsprocedure (andenbehandling)
*flertal af de afgivne stemmer for at godkende den fælles holdning
flertal blandt Parlamentets medlemmer for at forkaste eller ændre
den fælles holdning*
- ***III Fælles beslutningsprocedure (tredjebehandling)
flertal af de afgivne stemmer for at godkende det fælles udkast

(Den angivne procedure er baseret på det af Kommissionen foreslåede
retsgrundlag)

INDHOLD

	Side
FORSLAG TIL EUROPA-PARLAMENTETS LOVGIVNINGSMÆSSIGE BESLUTNING 5	
BEGRUNDELSE.....	6
PROCEDURE.....	10

FORSLAG TIL EUROPA-PARLAMENTETS LOVGIVNINGSMÆSSIGE BESLUTNING

**om Forligsudvalgets fælles udkast til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om de grundlæggende principper for undersøgelser af ulykker i søtransportsektoren og om ændring af direktiv 1999/35/EF og 2002/59/EF
(PE-CONS 3723/2008 – C6-0046/2009 – 2005/0240(COD))**

(Fælles beslutningsprocedure: tredjebehandling)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Forligsudvalgets fælles udkast (PE-CONS 3723/2008 – C6-0046/2009),
 - der henviser til sin holdning ved førstebehandling¹ til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentet og Rådet (KOM(2005)0590),
 - der henviser til sin holdning ved andenbehandling² til Rådets fælles holdning³,
 - der henviser til Kommissionens udtalelse om Parlamentets ændringer til den fælles holdning (KOM(2008)0827)⁴,
 - der henviser til EF-traktatens artikel 251, stk. 5,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 65,
 - der henviser til betænkning fra sin delegation til Forligsudvalget (A6-0101/2009),
1. godkender det fælles udkast;
 2. pålægger sin formand sammen med Rådets formand at undertegne retsakten, jf. EF-traktatens artikel 254, stk. 1;
 3. pålægger sin generalsekretær at undertegne retsakten, efter at det er kontrolleret, at alle procedurer er behørigt overholdt, og efter aftale med Rådets generalsekretær at foranledige, at den offentliggøres i Den Europæiske Unions Tidende;
 4. pålægger sin formand at sende denne lovgivningsmæssige beslutning til Rådet og Kommissionen.

¹ EUT C 74 E af 20.3.2008, s. 546.

² Vedtagne tekster af 24.9.2008, P6_TA(2008)0444.

³ EUT C 184 E af 22.7.2008, s. 23.

⁴ Endnu ikke offentliggjort i EUT.

BEGRUNDELSE

I. Baggrund

I. 1 Den tredje søfartspakke

Den tredje søfartspakke (bedre kendt som Erika III-pakken) blev forelagt af Kommissionen i slutningen af 2005. Denne pakke var opfølgningen på Erika I og II-pakkerne, der blev fremsat efter Erika-katastrofen i 1999 ud for den franske Atlanterhavskyst. Den efterfulgte også Parlamentets beslutning af 21. april 2004, som blev udarbejdet af det midlertidige udvalg om højnelse af søfartssikkerheden (MARE), der blev nedsat efter Prestige-ulykken i 2002.

Det overordnede mål med den tredje søfartspakke er at styrke den eksisterende EU-lovgivning på sikkerhedsområdet yderligere og gennemføre vigtige internationale instrumenter i fællesskabsretten. Pakkens syv forslag sigter mod at forhindre ulykker (gennem en forbedring af kvaliteten i de europæiske flagstater, en ændring af lovgivningen om havnestatskontrol og trafikovervågning af skibsfart samt forbedring af reglerne for klassifikationselskaber) og sikre en effektiv reaktion i tilfælde af ulykker (gennem etablering af en harmoniseret ramme for undersøgelse af ulykker, indførelse af regler for erstatning til passagerer i tilfælde af ulykker og indførelse af regler om rederes erstatningsansvar sammen med en obligatorisk forsikringsordning).

I. 2 Dette forslag

Forslaget til direktiv om de grundlæggende principper for undersøgelser af ulykker i søtransportsektoren og om ændring af direktiv 1999/35/EF og 2002/59/EF blev vedtaget af Kommissionen den 23. november 2005. I lighed med de andre forslag i den tredje søfartspakke indeholder det henstillinger fra MARE, der i særlig grad var bekymret over de meget små fremskridt, der blev gjort i forbindelse med undersøgelserne efter Prestige-ulykken. Den overordnede målsætning med dette forslag er at fastsætte klare og bindende retningslinjer på EU-plan om udførelsen af tekniske undersøgelser af skibsumlykker og give feedback, der kan gøre, at ulykker kan undgås for fremtiden. Med det for øje indeholder forslaget eksempelvis bestemmelser vedrørende krav om gennemførelse af tekniske undersøgelser efter ulykker, sådanne undersøgelses status og metoder, indberetninger, en europæisk database for søulykker og sikkerhedsanbefalinger, der skal fungere som erfaringsopsamling med henblik på at undgå ulykker for fremtiden.

II. Lovgivningsproceduren inden forligsfasen

II. 1 Første- og andenbehandling af den tredje søfartspakke

I Parlamentets øjne har søfartspakken altid været en samlet pakke, og de enkelte sager er derfor altid blevet behandlet sammen. Førstebehandlingen af de syv forslag fandt sted i marts/april 2007. Rådet indgik en politisk aftale om seks af de otte forslag (en sag blev delt op i et direktiv og en forordning) på møderne i juni og november 2007. To procedurer (om flagstaters forpligtelser og privatretligt ansvar) forblev dog blokerede, fordi medlemsstaterne ikke var villige til at vedtage en sådan lovgivning på EU-plan. I april 2008 blev der gjort et forsøg på at genåbne drøftelserne om disse procedurer, men det lykkedes dog ikke.

Medlemsstaterne forsøgte at lægge pres på Parlamentet for at få det til at fortsætte behandlingen af de lovgivningsmæssige procedurer om de resterende seks procedurer ved at

forelægge fælles holdninger. Parlamentet accepterede til sidst denne fremgangsmåde for at komme videre.

Efter fremlæggelsen af de fælles holdninger i juni 2008 blev Parlamentet dog ved med at lægge pres på Rådet for at komme videre med de to resterende procedurer. Dette skete ved at lade indholdet af disse procedurer indgå i nogle af de aktive procedurer i pakken gennem ændringsforslag.

Parallelt hermed fortsatte forhandlingerne om de seks procedurer ved andenbehandlingen uden held. På grund af de to manglende procedurer skæbne samt vanskelighederne i nogle af de andre procedurer blev det besluttet ikke at indgå en andenbehandlingsaftale om nogen af procedurerne. På plenarmødet genfremsatte Parlamentet sine førstebehandlingsændringsforslag til alle procedurerne samt de ændringsforslag, der indarbejdede indholdet af de resterende to. De seks procedurer gik derefter til forlig.

II.2. Første- og andenbehandlingen af dette forslag

Parlamentet havde ved sin førstebehandling vedtaget 24 ændringsforslag, der omfattede emner som sondringen mellem tekniske og strafferetlige undersøgelser, ingen videregivelse af informationer, beskyttelse af vidner, den undersøgende myndigheds uafhængighed og beføjelser, inddragelse af EMSA, fristen for iværksættelse af undersøgelser, imødegåelse af sideløbende undersøgelser, komitologi, fair behandling af søfarende og feedbackmekanismer. Den fælles holdning indeholdt kun enkelte af Parlamentets ændringsforslag, navnlig dem om komitologi. Desuden indeholdt den nye elementer såsom indsnævring af anvendelsesområdet til meget alvorlige ulykker og en mere fleksibel metodologi, der gjorde, at medlemsstaterne kun var forpligtede til at følge principperne i en fælles metodologi.

Som i de andre procedurer fandt der forhandlinger sted i løbet af andenbehandlingen. I forbindelse med denne procedure fandt der en trilog sted, og der blev gjort fremskridt på visse mindre betydningsfulde punkter.

Efter forhandlingerne mislykkedes, genfremsatte Parlamentet ved andenbehandlingen den 24. september 2008 de fleste af sine ændringsforslag fra førstebehandlingen og forkastede de fleste nye elementer i den fælles holdning, eftersom Rådet med disse forsøgte at ændre direktivet til blot at blive en ikke-bindende henstilling.

III. Forlig

III. 1 Forlig om den tredje søfartspakke

På grundlag af afstemningen ved andenbehandlingen den 24. september 2008 og den politiske vilje til at afslutte forligsproceduren under det franske formandskab blev Parlamentets delegation til Forligsudvalget nedsat allerede den 7. oktober 2008 med Rodi Kratsa-Tsagaropoulou som formand.

Parallelt hermed begyndte det pres, som Parlamentet havde lagt på Rådet for at indgå en aftale om de to resterende procedurer, at give resultater. Efter et uformelt møde i Rådet, hvor spørgsmålet blev drøftet under tilstedeværelse af TRAN-formanden Paolo Costa, blev der indgået politiske aftaler om begge procedurer den 9. oktober 2008.

Parlamentet og Rådet afholdt to triloger (den 4. november og den 2. december) og et uformelt møde om de vanskeligste procedurer op til Forligsudvalgets møde den 8. december, hvor forhandlingerne blev afsluttet. Parlamentets delegation mødtes to gange (den 5. november og

den 3. december) ud over møderne i forhandlingsgruppen, der undtagelsesvist – på grund af pakkens omfang – omfattede TRAN-koordinatorerne.

Den 8. december blev der indgået en aftale om de sidste uafklarede spørgsmål i den vanskeligste procedure (Paolo Costas procedure). Den aften gav Parlamentet også formandskabet nogle skrivelser, hvori det bekræftede, at det var villigt til hurtigst muligt at indgå en andenbehandlingsaftale om de to manglende procedurer, hvilket gjorde det muligt for Rådet at vedtage de to fælles holdninger på mødet den 9. december.

På Forligsudvalgets møde var Rådet repræsenteret af Dominique Bussereau, formand for Rådet og fransk transportminister. Næstformand Tajani repræsenterede Kommissionen. Dette viste endnu en gang, at inddragelse af personer på højeste politiske plan og et forligsmødes dynamik er af afgørende betydning for, om der kan indgås en aftale i tilfælde af meget vanskelige forhandlinger.

Det overordnede resultat af forligsproceduren er positivt for Parlamentet vedkommende. Ikke blot blev der parallelt indgået en aftale om de to manglende procedurer, der blev også foretaget mange forbedringer af teksterne under forligsproceduren. Dette skyldes primært solidariteten mellem medlemmerne, der nægtede at afslutte en procedure, uden at der blev indgået en overordnet aftale om dem alle sammen.

De særlige omstændigheder omkring søfartspakken viste dog, at det ikke er ideelt, når det er det samme formandskab, der er ansvarlig for forhandlingerne ved anden- og tredjebehandlingen. I Coreper var det tilsyneladende vanskeligt for formandskabet at få medlemsstaterne til at gøre endnu et forsøg, eftersom forhandlingerne psykologisk set allerede havde varet alt for længe. For Parlamentet var der dog indledt en helt ny fase med forligsproceduren, mens det i Rådet med det samme formandskab blev anset for en fortsættelse af den samme fase.

III. 2 Forligsproceduren for dette forslag

Drøftelserne om denne procedure blev foreløbigt afsluttet efter de to triloger den 4. november og 2. december samt et uformelt møde den 13. november. Der blev også gjort store fremskridt som følge af nye forslag fra Coreper og udvekslinger af kompromisforslag fra Kommissionens tjenestegrene og ordføreren inden disse møder. Spørgsmålet om fortrolighed blev løst, efter at ordføreren uformelt havde rådført sig med Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse (EDPS). Dennes anbefalinger blev accepteret af både Parlamentet og Rådet.

IV. Hovedpunkter i den indgåede aftale

I forbindelsen med forligsproceduren blev der opnået enighed om de fleste uafklarede spørgsmål, hvilket er en betragtelig styrkelse og forbedring af direktivets bestemmelser.

Hovedpunkter i aftalen:

- **Anvendelsesområde:** Efter ændringsforslagene om at lade nødsignaler omfatte af direktivets anvendelsesområde (ændringsforslag 3, 7, 8, 10, 14, 17 og 20) blev trukket tilbage, lykkedes det Parlamentet at overbevise Rådet om at formulere et krav om, at der skal foretages en forudgående vurdering i forbindelse med alle alvorlige ulykker (ændringsforslag 9, 13, 14, 18 og 28). Såfremt en undersøgelsesinstans beslutter ikke at foretage en fuldstændig sikkerhedsundersøgelse, registreres bevæggrundene for ikke

at gøre det, og en kort beskrivelse af disse kommer til at indgå i den europæiske database for ulykker til søs. Det blev udelukket, at der kunne udfærdiges en forenklet rapport efter undersøgelsen af en alvorlig ulykke.

- **Metodologien for undersøgelse af ulykker** (hovedsagelig ændringsforslag 15): Det lykkedes Parlamentet at overbevise Rådet om at acceptere, at undersøgelsesmedarbejderes arbejde skal følge en fælles metodologi og ikke blot baseres på principperne i en sådan. Det blev muligt efter indgåelsen af en aftale om, hvornår en undersøgelsesmedarbejder kan afvige fra den fælles metodologi. Det blev fastsat, at dette kun var muligt i et særligt tilfælde, og at det var omfattet af visse krav. Parlamentet styrkede den fælles metodologi yderligere ved at fjerne den bestemmelse, hvor Kommissionen og medlemsstaterne anmodedes om at udvikle retningslinjer for gennemførelsen af den fælles metodologi.
- **Afgørelse i forbindelse med undersøgelse** (hovedsagelig 16, 18, 19 og 20): Parlamentet havde indledningsvis stillet forslag om at undgå sideløbende undersøgelser i flere medlemsstater af samme ulykke ved at lade Kommissionen træffe en beslutning. I forbindelse med forhandlingerne accepterede Parlamentet, at der kunne foretages sideløbende undersøgelser i ganske særlige og behørigt begrundede tilfælde (f.eks. pga. ofrenes nationalitet, ulykkesstedet eller skibets flag). Det lykkedes imidlertid Parlamentet at styrke princippet om én undersøgelse og nå frem til, at der skulle være meget begrænsede muligheder for sideløbende undersøgelser. Rådet accepterede ydermere Parlamentets ændringsforslag indeholdende krav om, at en undersøgelse skulle indledes senest to måneder efter ulykken.
- **Fair behandling af søfarende** (ændringsforslag 1 og 33): De samme tekster, som der blev opnået enighed om i proceduren om et trafikovervågningssystem (ordfører, Dirk Sterckx), blev inkluderet her. Der er en betragtning, hvori betydningen for søfartssikkerheden af fair behandling af søfarende i tilfælde af en ulykke understreges, og en artikel, hvori medlemsstaterne forpligtes til at tage højde for den relevante bestemmelse i IMO-retningslinjerne om emnet.
- **Vidnebeskyttelse/Beskyttelse af oplysninger** (ændringsforslag 12, 22, 23 og 25): Efter råd fra EDPS blev artiklen om fortrolighed omarbejdet. Det blev afklaret, at databeskyttelsesdirektivet fandt anvendelse (også ved indføjeelse af en standardhenvisning med henblik derpå), og der blev foretaget en omformulering for at jævnføre den med bestemmelserne om databeskyttelse og aktindsigt. Dette gjorde det muligt at trække ændringsforslag 25 tilbage om forholdet til tredjelande, eftersom enhver form for udveksling af oplysninger med tredjelande nu ville være underlagt bestemmelserne i databeskyttelsesdirektivet. Sluttelig blev der indføjet en betragtning om vidnebeskyttelse.
- **Andet:** Der blev også fundet frem til gensidigt acceptable løsninger på en række andre ændringsforslag som f.eks. indberetninger og opfølgning, forpligtelsen til at stille oplysninger til rådighed for undersøgelsesmedarbejdere og undersøgelsesinstansens uafhængighed.

V. Konklusion

Da den indgåede aftale går langt videre end det, der var muligt på tidligere stadier i proceduren, anbefaler delegationen, at Parlamentet godkender det fælles udkast ved tredjebehandling.

PROCEDURE

Titel	Forligsudvalgets fælles udkast til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om de grundlæggende principper for undersøgelser af ulykker i søtransportsektoren og om ændring af direktiv 1999/35/EF og 2002/59/EF
Referencer	PE-CONS 3723/2008 – C6-0046/2008 – 2005/0240(COD)
Delegationsformand: Næstformand	Rodi Kratsa-Tsagaropoulou
Korresponderende udvalg Formand:	TRAN Paolo Costa
Ordfører	Jaromír Kohlíček
Kommissionens forslag	KOM(2005)0590 – C6-0056/2006
Dato for EP's førstebehandling - P-nr.	25.4.2007 P6_TA(2007)0147
Kommissionens ændrede forslag	
Rådets fælles holdning Dato for meddelelse på plenarmødet	5721/5/2008 – C6-0226/2008 19.6.2008
Kommissionens holdning (art. 251, stk. 2, 2. afsn., 3. led)	KOM(2008)0206
Dato for EP's andenbehandling - P-nr.	24.9.2008 P6_TA(2008)0444
Kommissionens udtalelse (art. 251, stk. 2, 3. afsn., litra c)	KOM(2008)0827
Dato for Rådets modtagelse af andenbehandlingen	10.10.2008
Dato for Rådets skrivelse om, at det ikke kan godkende alle EP's ændringer	27.11.2008
Møder i Forligsudvalget	8.12.2008
Dato for EP-delegationens afstemning	8.12.2008
Afstemmingsresultat	+: 14 -: 0 0: 0
Til stede – medlemmer	Paolo Costa, Emanuel Jardim Fernandes, Luis de Grandes Pascual, Georg Jarzembowski, Anne E. Jensen, Rodi Kratsa-Tsagaropoulou, Rosa Miguélez Ramos, Gilles Savary, Brian Simpson, Dirk Sterckx, Silvia-Adriana Țicău, Dominique Vlasto, Corien Wortmann-Kool
Til stede - stedfortrædere	Inés Ayala Sender, Renate Sommer
Til stede - stedfortrædere, jf. art. 178, stk. 2,	
Dato for enighed i Forligsudvalget	8.12.2008
Enighed ved brevveksling	
Dato, hvor Forligsudvalgets formænd konstaterede, at det fælles udkast var godkendt, og fremsendte det til EP og Rådet	3.2.2009
Dato for indgivelse	25.2.2009
Bemærkninger (foreligger kun på ét sprog)	...

FORLÆNGELSE AF FRISTER

Frist for Rådets andenbehandling	0.0.0000
Frist for indkaldelse af udvalget Initiativtager – dato	0.0.0000 [Rådet] – 0.0.0000
Frist for udvalgets arbejde Initiativtager – dato	3.2.2009 Parlamentet – 19.1.2009
Frist for vedtagelse af retsakten Initiativtager – dato	0.0.0000 [Rådet] – 0.0.0000